

Протокол

№

гр. София, 02.10.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 02.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **1574** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване разпоредбата на чл. 142, ал.1 от ГПК вр. с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 10.00 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ [фирма], представлявано от П. Н. М. – редовно призован, представлява се от адв. П., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ Директор на Б. дирекция „И. район” – редовно призован, не изпраща процесуален представител.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Б. М. – редовно призована се явява лично.

АДВ. П.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА постъпило на 25.09.2020 година писмено заключение по допуснатата СИЕ от вещото лице Б. М..

ПРИСТЪПИ към изслушване на заключението на вещото лице.

СНЕМА самоличността на вещото лице:

Б. С. М. – 53 годишна, неосъждана, без дела и родства със страните. Предупредена за отговорността по чл. 291 НК.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ: Представила съм писмено заключение в срок, което поддържам. Уточнявам, че на стр.5 в т.5 и т.4, както и в отговора на въпрос № 1 съм допуснала техническа грешка, като моля вместо „количество вода за напояване” да се чете „количество вода за аквакултури”.

АДВ. П.: Нямам въпроси към вещото лице. Да се приеме заключението.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА заключението на вещото лице, за което се издаде един брой РКО за сумата от 250.00 лв.

АДВ. П.: Няма да соча нови доказателства и нямам доказателствени искания.

СЪДЪТ намира делото за изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И: ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ. П.: Моля да бъде уважена жалбата, като поддържам всички доводи, изложени в нея. Поддържам, че приложимата материалноправна разпоредба е чл.194, ал.11, т.4 от Закона за водите, установяваща недължимост на такса за водовземане, когато целта на водовземането е за аквакултури. Това постижение в законодателство е постигнато още 2008 година, когато е уеднаквен правният режим за всички субекти, които са носители на разрешително за използване на водите в двете им форми – водовземане и ползване на воден обект. С течение на годините законодателят е допълвал нови хипотези в чл.194 ал.11 т.4 от ЗВ, тоест това е насоката на развитие в законодателството, за да се стимулират определени сектори на стопанската дейност. Действително имаме изменение през 2018 година където е останало, че такса не се дължи само от ползващите вода за аквакултури без редакцията да е напълно точна. Поради това обстоятелство считам, че и за този период от 34 дни не се дължи такса за водовземане, защото за този период моля съда на основание чл.46, ал.2 от Закона за нормативните актове, във вр. с чл.8, ал.2 от Закона за водите да приеме, че такса не се дължи от титулярите на разрешително за водовземане, когато се касае за аквакултури. Поради всичко изложено поддържам изцяло петитума на жалбата за цялостна отмяна на акта. В тази връзка, независимо че съм поискала ССЧЕ считам, че тя не е относима, но в случай че съдът не приложи по аналогия за конкретния случай разпоредбата на чл.194, ал.11, т.4 от ЗВ, то следва представляваното от мен дружество да заплати само сумите, които са посочени в заключението. Представям писмени бележки. Претендирам присъждане на разноски, за което представям списък и извлечение от [фирма] за заплатения ми хонорар в размер на сумата от 411.00 лева.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК!

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10.07 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: